

अमरः । शतवृत्तिमयानके दुःखे भेषणे भयहेतौ लि०
 “हृदयकुसुमशोभी दारुणो दीर्घशोकः” सा० द० । उज्ज्वल
 दत्तसु दु-विदारे इत्यस्यैव चिजन्तस्य रूपनिदमित्ताह ।
 ५ रौद्रचक्रनक्षत्रगणे ल्यो० । “उमेन्द्र ! वज्रादपि दारु-
 णोऽसि” गीत० । दारुणा कण्डूरा कृत्ता केशभूमिः
 प्रजायते” सुश्रुतः । “वाचा दारुण्या क्षिपन्” मनुः ।
 द्विदारेके लि० । ततः भृशोऽभूततद्भावेऽर्थे कण्डू दारु-
 णायते “वियोगिहृद्दारुणि दारुणायसे” नैष० ७ विष्णो
 पु० “सुप्रन्नाखण्डपरगुदोरुणोद्भविप्रदः” विष्णु स० ।
 “सन्मार्गविरोधिना दारुणत्वात् (खण्डकत्वात्) दारुणः”
 भा० ।

दारुणक पु० सुश्रुतोक्ते कुड्मरोगभेदे कुड्मरोगशब्दे २१८१८
 ठग्यम् । “सिरां दारुणके शिवा स्निग्धसिक्कस्य मूर्धनि”
 सुश्रु० ।

दारुणा स्त्री “तृतीयाऽक्षयसंज्ञा या दारुणा सा प्रकीर्तिता”
 इत्युक्ते शिपिभेदे । २ नर्मदाखण्डाधिष्ठातृदेवीभेदे च
 शब्दार्थचि० ।

दारुतीर्थ न० दारुवनभेदरूपे तीर्थभेदे शिवपु० ।

दारुनिशा स्त्री दारुप्रधाना निशा हरिद्रा । दारुहरिद्रा-
 याम् रत्नमा० । [हिक्कुपलत्राम् राजनि० ।

दारुपत्नी स्त्री दारुणः देवदारुणः पलमिव पलमस्याः स्त्रीप् ।

दारुपात्र न० दारुणः पात्रम् । काष्ठमये जलाधारादिपात्रे
 “अडाबु दारुपात्रञ्च कृष्णमयं वैदलं तथा । एतानि
 यतिपात्राणि मनुः स्नायन्मृगोऽन्नवीत्” मनुः ।

दारुपीता स्त्री दारुणा काष्ठेन पीता । दारुहरिद्रायां
 राजनि० । [हारा०]

दारुपुत्रिका स्त्री दारुमयी पुत्रिका । काष्ठपुत्रिकायाम् ।

दारुमुखाद्वया स्त्री दारुमुखमाह्वयते आ+हृ-य । गो-
 भायां राजनि० । आ+हृ-क । दारुमुखाङ्गाऽप्यत्र
 शब्दार्थ० । [श्लोचभेदे शब्दार्थचि० ।

दारुमूषा स्त्री दारुप्रधाना मूषा । (दारुमूषीति) ख्याते
 दारुयन्त्र दारुमयं यन्त्रम् । काष्ठनिर्मितयन्त्रभेदे “असतन्त्रो
 हि पुरुषः कार्यते दारुयन्त्रवत् । केचिदोन्नरनिर्दिष्टाः
 केचिदेव यदृच्छ्या” भा० उ० १५८ अ० ।

दारुवधू स्त्री दारुमयी वधूः वधूप्रतिमा दारुमयी वधूरिव वा ।
 १ काष्ठपुत्रिकायां २ काष्ठमयीस्त्रीप्रतिमायाञ्च । “जल-
 विन्दुनिन्दुमणिदारुवधूम्” वाचः । “इन्दुमणिः चन्द्र-
 कान्तमिवा सैव दारुवधूस्तन्मयी वधूः स्त्रीप्रतिमा”

मङ्गि० दारुस्त्रीदारुपत्नीदारुपुत्रिकादयोऽप्यत्र ।

दारुवह न० दारु वहति वह-वच् “इको वहेऽपीत्यादिभ्यः
 पा० पीत्वा० न पूर्वपददीर्घः । दारुवाहके जलादौ ।

दारुसार पु० दारु सारः श्रेष्ठः । चन्दने शब्दार्थचि० ।

दारुसिता स्त्री दारुणि सितेय (दारुचिनीति) ख्यातायां
 गुडत्वचि । “त्रेया दारुसिता खाद्री तिक्ता चानिर्वापित
 हृत् । सुरभिः शुक्लावल्यासुखशोभतृषापहा” भावप्र०
 तदुगुणा उक्ताः । [हरिद्रायां रत्नमात्रा ।

दारुहरिद्रा स्त्री दारुमयी हरिद्रा । खनामख्यातायाम्
 दारुहस्तक पु० दारुणो हस्त इव “इवे प्रतिकृतौ” पा०
 कन् । काष्ठमयदर्भीभेदे अमरः ।

दार्घसत्र लि० दीर्घसत्रे भवः अण् “देविकाशिशमेत्या” पा०
 आद्यच्च आत् । दीर्घसत्रे भवे ।

दार्घ्य न० दृढस्य भावः व्यञ्ज् । दृढत्वे “उत्साहो वाग्मिता
 दार्घ्यभापवृत्तेशसहिष्णुता” कामन्दकी० ।

दार्तेय लि० दतौ भवादौ ठञ् । श्रुतिभवे शतस्ये च ।

दार्दुर पु० दर्दुरः कृत्पात्रभेदस्तदाकारोऽस्यस्य प्रज्ञा-
 य । श्रुतिपात्रपर्वशब्दभेदे शब्दार्थचि० । दर्दुर
 खेदम् अण् । २ दर्दुरसम्बन्धिनि लि० स्त्रियां
 स्त्रीप् । “चालितो गुरुश्लेष्ण भार्गवोऽङ्गिरसेन वै ।
 प्रविष्टो दार्दुरीं मायामनादृष्टिं चकार ह” हरिवं०
 ४१६१ अ० । दर्दुरश्चैव राक्षसः तेन दार्दुरी राक्षसी

दार्दुरिक लि० दर्दुरः कृत्पात्रभेदः शिख्यमस्य ठञ् । कृत्पात्र
 भेदकारके (कुमार) कुलात्वे ।

दर्भ लि० दर्भखेदम् अण् । कुशसम्बन्धिनि ।

दर्भि पुंस्त्री दर्भस्य गोत्रापत्यम् इञ् । दर्भभिर्गोत्रापत्ये
 आयायणे तु तस्मिन् फक् । दर्भायण इत्येव ।

दार्थ्य लि० दर्भे भवः कुपार्० शब्द । दर्भभवे ।

दार्च पु० देशभेदे स च देशः ट० स० कूर्मविभागो १४ अ०

देशान्यासुक्तः “देशान्यां मेरुकनहराज्येषु पक्षमे जङ्गल-
 पुरदार्वडागरवनराज्यकिरातचीमकौण्डिन्दाः” । “कोवि-
 सपांः समहिषा दार्चोलाः सकेरलाः” हरिवं० १४

अ० । शतस्ये २ नदीभेदे च तस्या इटम् नद्यादि० टक् ।

दार्च्य तदीयजलादौ लि० दार्चेषु भवः वक्ष्यचनार्थे
 वुञ् । दार्च्य दार्चजनपदेषु भवे लि० ।

दर्वाट न० दार इव नियन्त्रतया निरूपणीयविषयनिश्चयार्थ-
 मटन्त्यत्र श्रुट-चअर्थे क । शिन्तामृष्टे, रमन्मृष्टे च ।
 हारा० ।